

					, ,					
מוי הו	גיליון מספר	ת	ניאת שב	יצ	כניסת שבת			פרשת שבוע	פרשר שבוע	
צברז שי		מצפה רמון	יבנה	ירושלים	מצפה רמון	יבנה	ירושלים	25 D5	/\	
ושוש	103	20.25	20.30	20.27	10.10	19.27	19.10	ורוורט	/رو	

אורות הפרשה – הרב נאור מאיר גנון שליט"א.

פעם אחת שהה הראשל"צ הרב מרדכי אליהו זצ"ל בברצלונה שבספרד. הרב דיבר שם על קדושת ארץ ישראל ועל פירותיה הטובים. אחד מאנשי המקום, גוי ספרדי הגיש לשולחן זיתים והתפאר בפני הרב שאלו הזיתים של ספרד הטעימים ביותר בעולם!בנתיים יהודים שישבו שם טעמו והתלהבו שאכן אלו זיתים מעולים. הרב סירב לטעום וחשב כי גוי זה בעצם התפארותו בז לקדושת ארצנו. קרא הרב לעוזרו אלעד ואמר לו להביא מהמטבח את קופסת הזיתים. כשאלעד חזר הרב הסתכל וראה שכתוב באנגלית:מיוצר ב-"קבוצת יבנה, ישראל". חשב הרב כי כולם כאן חושבים בטעות שאלו זיתים מספרד ומהללים אותם בעוד הם מפירות ארץ ישראל. קרא לגוי וביקש לטעום.האיש שמח וכשהרב טעם אמר:באמת זיתים משובחים ביותר. שמח האיש ואמר:הנה גם הרב מודה, ספרד הכי טוב!. הרב מיוצר בקבוצת יבנה ישראל. צחקו כולם והרב אמר:אמר רבי אבא אין לך קץ מגולה מזה שארץ ישראל נותנת פירותיה בעין יפה. בואו תעלו לארץ הקדושה, היא מחכה לכם! בפרשה אנו נתקלים ב ישראל נותנת פירותיה בעין יפה. בואו תעלו לארץ הקדושה, היא מחכה לכם! בפרשה אנו נתקלים ב ישראל נותנת פירותיה בעין יפה. בואו תעלו לארץ הקדושה, היא מחכה לכם! בפרשה אנו נתקלים ב וחומר שמי שמדבר על חבירו. נתחזק בשמירת הלשון ובאהבת ארצנו. הרב מרדכי אליהו זצ"ל שיום פטירתו כ"ה סיון שבוע הבא). אוהב אתכם! שבת שלום (-: הרב מרדכי אליהו זצ"ל שיום פטירתו כ"ה סיון שבוע הבא). אוהב אתכם! שבת שלום (-:

דבר בעיתו מה טוב – מאורעות התנ"ך בתאריך היומי, על פי ספרו של הבח"ה דוד צברדלינג ז"ל. בּייאַ סִּיוּרָ: לה מִקְבָרוֹת הַתַּאָוַה נַסְעוּ הַעָם חֵצֵרוֹת וַיָּהִיוּ בַּחַצֵרוֹת:

(סדר עולם פרק ח, ימות עולם סק"ה)

שנה נעמי <mark>הי</mark>

(במדבר יא,לה)

יז וַיִּסְעוּ מִקְבְרת הַתַּאֲוָה וַיַּחֲנוּ בַּחֲצֵרת:

(כנ"ל)

בּ״בּ פּיוּן: א וַתְּדֵבֵּר מִרְיָם וְאַהֶּרֹן בְּמֹשֶׁה עַל אֹדוֹת הָאִשֶׁה הַכָּשִׁית אֲשֶׁר לָקָח כִּי אִשֶׁה כֻשִׁית לָקָח: ב וַיִּשְׁמֵע יְהוָה: ג וְהָאִישׁ מֹשֶׁה כִתִּיב ענו עָנְיוּ מְלֹּל הָצָדָם אֲשֶׁר עַל פְּנִי הָאָדָמָה: ד וַיֹּאמֶר יְהוָה פְּתָאֹם אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אַהָּרֹן וְאֶל מִרְיָם מְאֹדְ מִכֹּל הָאָדָם אֲשֶׁר עַל פְּנִי הָאָדָמָה: ד וַיֹּאמֶר יְהוָה בְּעֵמוּד עָנָן וַיִּעֲמֹד פֶּתַח הָאֹהֶל וַיִּקְרָא אַהָּרֹן וִמִּרְיָם וַיִּצְאוּ שְׁנָשְׁהָב: וּ וַיֹּאמֶר שָׁמְעוּ נָא דְבָרָי אִם וּהְיֶה נְבִיאָכֶם יְהוָה בַּמַּרְאָה אֵלַיו אֶתְוַדְּע אֲהָרֹן וּמִרְיָם וַיִּצְאוּ שְׁנִיהֶם: ו וַיֹּאמֶר שִׁמְעוּ נָא דְבָרָי אִם וּהְיָה נְבִיאָכֶם יְהוָה בַּמַּרְאָה אֵלַיו אֶתְוַדְּע בְּחָלוֹם אֲדַבֶּר בּוֹי זִלְא כֵן עַבְדִּי מֹשֶׁה בְּכָל בֵּיתִי נֶאֲמָן הוּא: ח פָּה אֶל פָּה אֲדַבֶּר בּוֹ וּמַרְאָה וְלֹא בְּחִילוֹם אֲדַבֶּר בּוֹי זִילְא מְלְבָּי וֹמְשְׁר וְהָנָה מִלְיָם לְּבְּיִי מְשֶׁה בָּיִע וֹמְדִּוּ מִעְל הָאֹהֶל וְהְנֵּה מִרְיָם מְצֹרַעַת כַּשְׁלֶג וַיִּפֶּן אַהְרֹן אֶל מִיְהָ וְהָנָה מְצֹרָעת: יִא ל נָא תָשָׁת עָלֵינוּ חַפָּאת אֲשֶׁר נִוֹשְלֵנו וַאֲשֶׁר חָטָאנוּ: יב אַל נָא וְיִבּעָת וְמִים מְחוּץ לַמְּקֹב וְשְׁבָּת וְמְשָׁה וְאָבִיל מְשָׁה וְאָבִיל חְבָּי בְשָׁרוֹ: יג וַיִּצְעַק מֹשֶׁה אָל יְהוָה לֵּבְת יְמִים מְחוּץ לַמַּחְנֶה וְאָשֶׁר יְהִנְם הְאָמִים וְהָחָוּ הְבָּעת יָמִים וְהָחָר הָאָל מִשְׁה וְאָבִיף: טוּ וַתִּפָּבֵר מִרְיָם מְחוּץ לַמַּחְנֶה שְּבְעת יָמִים וְהַחָּר וְבְּעָת יְמִים מְחוּץ לַמָּחְנָה וְאָחֵר תְּאָסֵף: טו וַתִּסְּבֵּר מִרְיָם מְחוּץ לַמַּחְנָה שִׁבְּת יָמִים וְהָבִים וֹם מְחוּץ לַמְבִים בְּיִבּים וְהָבְּים וְהַעָּבִים וְהָעִם וֹם מִחוּץ לַמְּהְים הָּבִים וְבִּים בְּים וְנִים וְנִים וְהַבּים בְּחִבּים וְיִבּים בְּים בְּים בְּיִבּים בְּים בְּים בְּיִבּים בְּיִבּים וְבָּלְ בִילְים בְּיִים בְּים בְּבָּת וְיִבְים בְּבּר בִּבְים מִים מְחוּץ לַמְבְּים בְּיִבּים וְנִבְים בְּיִבְים מִיחוּן בְּיִבְים בְּיִים בְּיִבּים וְבִים בְּיִבּים בְּיִבְּים בְּיִם בְּיִלְם בְּיִבְּים בְּים בְּיִים בְּשִּבְּים בְּיוֹים בְּיִים בְּיִים בְּים בְּיִבְים בְּים בְּיִים בְּבִים וּינִים בְּיבּים וּיבְּים בְ

(סדר עולם פרק ח, ימות עולם סק"ה)

(במדבר יב,א-טו)

ָּ[ח הִשָּׁמֶר בְּנֶגֵע הַצָּרַעַת לִשְׁמֹר מְאֹד וְלַעֲשׁוֹת כְּכֹל אֲשֶׁר יוֹרוּ אֶתְכֶם הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִם תִּשְׁמְרוּ לַעֲשׂוֹת: ט זַכוֹר אֵת אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְמִרְיָם בַּדְּרֶךְ בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרָים:

(במדבר כד,ח-ט)

הקדמה לספר הזוהר - רבי יהודה לייב הלוי אשלג זצוללה"ה.

כט) ובכל המתבאר נפתח לנו הפתח ליישב שאלה הב' הנ"ל, דהיינו מה תפקידנו בשלשלת המציאות הארוכה, שאנו טבעות קטנות הימנה, במשך ימי שני חיינו הקצרים. ותדע, שעבודתנו במשך ע' שנותינו מתחלקת לד' חלוקות: חלוקה א) הוא להשיג את הרצון לקבל המופרז בלי מצרים, בכל שיעורו המקולקל, מתחת יד מערכת ד' העולמות אבי"ע הטמאים. כי אם לא יהיה בנו הרצון לקבל המקולקל הזה, לא נוכל כלל לתקנו, כי אין לך מי שיתקן דבר שאין בו. ולפיכך, לא די אותו שיעור הרצון לקבל, המוטבע בגוף ממקור

0 0

לידתו לאויר העולם, אלא עוד, שמוכרח להיות מרכבה לקליפות הטמאות לא פחות מי"ג שנים, כלומר שהקליפות תהינה שולטות עליו, ותתנה לו מאורותיהן, שהאורות שלהן הולכים ומגדילים את הרצון לקבל שלו, כי המלואים שהקליפות מספיקות אל הרצון לקבל, אינם אלא מרחיבים והולכים את התביעה של הרצון לקבל. למשל כשנולד אין לו תאוה אלא למנה, ולא יותר, אבל כשהס"א ממלאת לו המנה, תכף נרחב הרצון לקבל, והוא רוצה מאתים, ואח"כ כשנותנת לו הס"א את המלוי מאתים, מיד נרחב הרצון ורוצה ד' מאות, ואם אינו מתגבר על ידי תורה ומצות לטהר את הרצון לקבל ולהפכו להשפעה, הרי הרצון לקבל שלו הולך ומתרחב במשך שנות חייו, עד שאין אדם מת וחצי תאותו בידו. וזה נבחן שהוא מצוי ברשות הס"א והקליפות, שתפקידן להרחיב ולהגדיל את הרצון לקבל שלו ולעשותו מופרז בלי מצרים כל שהם. דהיינו בכדי להמציא להאדם כל החומר שהוא צריך לעבוד בו ולתקנו.

עץ החיים - פירוש הסולם על הזוהר, בהעלותך דף קע"ו ע"א.

שמו) אמר ר' יהודה וכו': אר"י, אמר הקב"ה, מי שרוצה ללכת אחר יראתי, ילך אחר לב הזה, שהוא המלכות, ואחרי העינים העומדות עליה. מי הן העינים. הוא כש"א, עיני הויה אל צדיקים. דהיינו עיני ז"א, אבל אתם לא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם. משום שאתם זונים אחריהם.

שמז) אמר ר' חייא וכו': אר"ח, מהו הטעם שנזכר כאן יציאת מצרים, שכתוב, אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים. ומשיב, אלא משום כשיצאו ממצרים גכנסו בחלק הזה שהוא המלכות. ובזה במלכות, הרג הקב"ה הרוגי מצרים. ועל כן נזכרת יציאת מצרים במקומו, ובמקומו הזהיר להם בזה שכתוב אני ה' אשר הוצאתי וגו'. מהו במקומו. הוא משום שמצוה זו דציצית, היא מקום שלה. של המלכות.

שמח) תאני ר׳ ייםא וכו׳: למד ר׳ ייסא. כתוב, כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות. שואל, כימי, כיום היה צריך לומר. שהרי בפעם אחת יצאו ולא נתעכבו. ומשיב, אלא הפירוש הוא, כימים האלו העליונים, חג״ת נה"י דו"א, שנתברכה בהם כנסת ישראל. כך עתיד הקב"ה להוציא את ישראל מן הגלות. ע"י ימים דו"א, ואז כתוב ואמרתם ביום ההוא הודו לה' קראו וגו' זמרו ה' כי גאות עשה מודעת זאת בכל הארץ. מהו מודעת זאת. זאת, ומשיב, משום שעתה נודעת המלכות, בעטוף טלית של מצוה, דהיינו בציצית. בעת ההיא תהיה נודעת זאת בכמה דרכים שלה, שיעשה הקב"ה אותות ונסים בעולם, אז כתוב, ביום ההוא יהיה ה' אחדי ושמו אחד. ברוך ה׳ לעולם אמן ואמן. ימלוך ה׳ לעולם אמן ואמן.

אביעה חידות מני קדם

חידון לפרשת "אחזיהו" (מלכים-א' פרק כב, נב-מלכים-ב' פרק ג) מקבילה ל-שלח על פי חיבורו של הבח"ה דוד צברדלינג ז"ל.

> א. עם מה אכיהו את המים הכה ואז עם אכישע עבר בוזרבה

ב. איך גקרא אכלהי עקרון שאכיי גשכוזו מכאכים משמרון

צ. מאיפה הכלכו אכליהו ואכ^{לישע} כפני שאכיהו עכלה בסערה

ד. ויהי המה הוכ'כים הכוך ומה ואו רכב אש הגיע כאדמה

ה. מה אמר אליהו לאלישע כשהוא ביקש ממנו את הבקשה

> ו. מה בישראכ^ר עשה מואב ווה היה אוזרי מות אוזאב

> > לתגובות, הקדשות והערות: or.david.way@gmail.com

פתרונות לגליון הקודם אוואב, ביתי, גֹן ירק, דם גבות, הרצוות וגם ירשת, ובערתי

מוקדש להצלחת: עדי בת שושנה נעמי, נאור מאיר בן אסתר ורעייתו, אוריאל בן אלישבע חפצי ורעייתו, ניצן בן אילנה, אריאלה אילת בת אילנה, בתיה בת עופרה,לרפואת חיים דב בן ציפורה, גרבואל בן אלושבע בתפצו לזבע בר קומא: ופות חוב בת וכודות חוום חובן אבלון וכודות ולכפ

גבריאל בן אלישבע - חפצי. לזרע בר קיימא: יפית חיה בת יהודית, חיים חי בן אבלין יהודית. ולרפוא<mark>ת</mark> כלל חולי עמו ישראל.לקבלת העלון בדוא"ל נא לשלוח לכתובת: guy.zwerdling@gmail.com

